

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego G. J. W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w dniu 6 czerwca 2013 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 kwietnia 2013 r. o odmowie przyjęcia
wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1
k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, a to wobec nieuzupełnienia braku formalnego polegającego na sporządzeniu oraz podpisaniu wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, po tym jak ustanowiony z urzędu obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 43). W zażaleniu skazany podniósł, że informował adwokata z urzędu o tym, iż ma informacje o świadku, który potwierdzi, że nie mógł popełnić przestępstwa, które zostało mu przypisane (k. 48).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione. Analiza akt sprawy nie pozostawia wątpliwości, że zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie

postępowania wydane zostało po tym, jak w sposób zgodny z przepisami prawa procesowego oraz wypracowanymi przez orzecznictwo Sądu Najwyższego standardami postępowania, pouczone skazanego o możliwości złożenia wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata ustanowionego z wyboru (k. 30). Podkreślić także należy, że wyznaczony z urzędu obrońca w swojej opinii prawnej co do istnienia podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, odniósł się również do kwestii wskazywanej przez skazanego, tj. istnienia świadka, który miałby potwierdzić niepopelnienie przez niego przestępstwa (k.27). W tej sytuacji skazany, który z racji swojego stanu majątkowego, korzystał z prawa do wyznaczenia mu obrońcy z urzędu, nie ma możliwości domagania się wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu. Przypomnieć jedynie należy, że rzeczą adwokata wyznaczonego do oceny czy istnieją podstawy do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, nie jest spełnianie oczekiwań procesowych skazanego, ale dokonanie obiektywnej oceny, czy w realiach procesowych konkretnej sprawy istnieją podstawy prawne do wystąpienia z takim nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Skoro zatem postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku o wznowienie postępowania było prawidłowe, to zażalenie skazanego nie może zostać uwzględnione.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.